

disputants- חולקים ◇ קודדה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מכלל דתנא קמא סבר: שניתן לחזרת עמידת ב"ד?												ז		
במלוה על פה גובה מן הירושין קמיפלגי:	רב יוסף:	◆		!								ז		
מלוה על פה גובה מן הירושין	תנא קמא סבר:	◆	◆	!								ז		
אינו גובה מן הירושין.	ור"ש בן אלעזר סבר:	◆	◆	!								ז		
דכ"ע מלוה על פה אינו גובה מן הירושין, והכא במלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר קמיפלגי:	רבה:	◆		!								ז		
ככתובה בשטר דמיא	תנא קמא סבר:	◆	◆	!								ז		
לאו ככתובה בשטר דמיא.	ור"ש בן אלעזר סבר:	◆	◆	!								ז		
החופר בור ברשות הרבים, ונפל עליו שור והרגו - פטור ולא עוד, אלא שאם מת השור - יורשי בעל הבור חייבין לשלם דמי שור לבעלין	מיתבי:			⚡							◇	ז		
כשעמד בדין.	ר' אילא אמר רב:			!							◇	ז		
והא הרגו קתני				⚡								ז		
כשעשאו טריפה.	רב אדא בר אהבה:			!							◇	ז		
מת וקברן	והאמר רב נחמן, תני רב חגא:			⚡								ז		
והילכתא, דייטבי דייני אפומא דבירא.				!							◇	ז		
היוצא ליהרג - מזוין עליו מדם הטאתו ומדם אשמו, חטא באותה שעה - אין נוקקין לו.	תנו רבנן:										◆	ז		
מאי טעמא?											^	ז		
מפני שאין מענין את דינו.	רב יוסף:										!	◇	ז	
אי הכי, אפילו רישא נמי	א"ל אביי:										⚡	ז		
כגון שהיה זבחו זבוח באותה שעה.											!	◇	ז	
אבל אין זבחו זבוח מאי? לא, אדתני: חטא באותה שעה אין נוקקין לו, ליפלוג וליתני בדיוה: בד"א - שהיה זבוח זבוח באותה שעה, אבל אין זבוח זבוח לא											⚡	ז		
ה"נ קאמר: בד"א - שהיה זבוח זבוח באותה שעה, אבל אין זבוח זבוח, נעשה כמי שחטא באותה שעה ואין נוקקין לו.											!	◇	ז	
האשה שיצאה ליהרג - אין ממתנין לה עד שתלד.												■	ז	
ישבה על המשבר - ממתנין לה עד שתלד.												■	ז	
האשה שנהרגה - נהנין בשערה.												■	ז	
בהמה שנהרגה - אסורה בהנאה.												■	ז	
פשיטא, גופה היא												⚡	ז	
איצטריך, ס"ד אמינא: הואיל וכתוב (שמות כא) כאשר ישית עליו בעל האשה, ממונא דבעל הוא ולא ליפסדיה מיניה, קמ"ל.												!	◇	ז
ואימא ה"נ												⚡	ז	
אמר קרא: (דברים כב) ומתו גם שניהם, לרבות את הוולד.	רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											!	◇	ז
והאי מיבעי ליה: עד שיהו שניהן שוין, דברי רבי יאשיה	[רבי יאשיה]:											⚡	◇	ז
כי קאמרת מגם.												!	◇	ז

ישבה על המשבר וכו'.										■	<	ז.	
מ"ט?										^		ז.	
כיון דעקר, גופא אחרינא הוא.										!	◇	ז.	
האשה היוצאה ליהרג, מכין אותה כנגד בית הריון כדי שימות הוולד תחילה, כדי שלא תבא לידי ניוול.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇	ז.
למימרא, דהיא קדמה ומתה ברישא, והא קיימא לן דוולד מיית ברישא										?	◇	ז.	
תינוק בן יומו נוחל ומנחיל	דתנן:									■	?	ז.	
נוחל בנכסי האם להנחיל לאחיו מן האב, דווקא בן יום אחד, אבל עובר לא, דהוא מיית ברישא, ואין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחיו מן האב	ואמר רב ששת:									■	?	ז.	
הני מילי לגבי מיתה, איידי דוולד זוטרא חיותה, עיילא טיפה דמלאך המות ומחתך להו לסימנין, אבל נהרגה - היא מתה ברישא.										!	◇	ז.	
והא הוה עובדא ופרכיס עד תלת פרכוס?										?		ז.	
מידי דהוי אזנב הלטאה דמפרכסת.										!		ז.	
האשה שישבה על המשבר ומתה בשבת, מביאין סכין ומקרעים את כריסה ומציאין את הוולד.	רב נחמן אמר שמואל:										■	◇	ז.
פשיטא, מאי עביד? מחתך בבשר הוא											?	ז.	
לא נצרכה, להביא סכין דרך רשות הרבים.	רבה:									!	◇	ז:	
ומאי קמשמע לן? דמספיקא מחללינן שבתא										?		ז:	
מי שנפלה עליו מפולת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק כנעני ספק ישראל - מפקחין עליו את הגל	תנינא:									■	?	◇	ז:
מהו דתנינא: התם הוא דהוה ליה חזקה דחיותא, אבל הכא דלא הוה ליה חזקה דחיותא מעיקרא אימא לא, קמ"ל.										!	◇	ז:	
האשה שנהרגה וכו'.											■	<	ז:
ואמאי? איסורי הנאה נינהו											?	ז:	
באומרת תנו שערי לבתי.	רב:									!	◇	ז:	
אילו אמרה תנו ידי לבתי מי יהבינן לה?										?		ז:	
בפאה נכרית.	רב:									!	◇	ז:	
טעמא דאמרה תנו, הא לא אמרה תנו - גופה הוא ומיתסר, והא מיבעיא ליה לר' יוסי בר' חנינא										?		ז:	
דבעי ר' יוסי בר' חנינא: שער נשים צדקניות מהו?	ואמר רבא:									■	?	◇	ז:
בפאה נכרית קמיבעיא ליה										■	?	◇	ז:
כי קמיבעיא ליה לר' יוסי בר' חנינא - דתלי בסיכתא, הכא דמחבר בה, טעמא דאמרה תנו, הא לא אמרה תנו - גופה הוא ומיתסר.										!	◇	ז:	
והא דומיא דבהמה קתני, מה התם גופיה, אף ה"נ גופיה	קשיא ליה לרב נחמן בר יצחק:									?	◇	ז:	
זו מיתתה אוסרתה, וזו גמר דינה אוסרתה.	אלא א"ר נחמן:									!	◇	ז:	
תני לוי כוותיה דרב, תני לוי כוותיה דר"נ בר יצחק.										■	◇	ז:	
האשה שיוצאה ליהרג ואמרה תנו שערי לבתי - נותנין, מתה - אין נותנין, מפני שהמת אסור בהנאה.	תני לוי כוותיה דרב:									■		ז:	
פשיטא										?		ז:	
אלא שנויי המת אסור בהנאה.										!		ז:	
האשה שמתה - נהנין בשערה, בהמה שנהרגה - אסורה בהנאה ומה הפרש בין זה לזה? זו מיתתה אוסרתה, וזו גמר דינה אוסרתה.	תניא כוותיה דרב נחמן בר יצחק:									■		ז:	
הדרן עלך הכל מעריכין											◇		

ערכין-אין נערכין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין נערכין פחות מסלע, ולא יתר על חמשים סלע. כיצד? נתן סלע והעשיר - אינו נותן כלום, פחות מסלע והעשיר - נתן חמשים סלע.												■	ז:	
היו בידו חמש סלעים - ר"מ אומר: אינו נותן אלא אחת	[ר"מ]											◆	ז:	
נותן את כולן.	חכמים:											◆	ז:	
אין בערכין פחות מסלע, ולא יתר על חמשים סלע.												■	ז:	
אין נערכין פחות מסלע.												■	ז:	
מנלן?												▲	ז:	
דכתיב: (ויקרא כז) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש, כל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותין משקל ולא יתר על חמשים סלעים, דכתיב: חמשים.												!	◇	ז:
היו בידו חמשה כל.												■	ז:	
מ"ט דר"מ?												▲	ז:	
כתיב חמשים וכתוב שקל, או חמשים או שקל.												!	◇	ז:
ורבנן?												ז	◇	ז:
ההוא, לכל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותים משקל הוא דאמא, אבל היכא דאית ליה - אמר קרא: (ויקרא כ"ז) אשר תשיג יד הנודר, והרי ידו משגת.	[רבנן]											!	◇	ז:
ור"מ?												ז	◇	ז:
ההוא, יד הנודר ולא יד הנידר הוא דאמא.	[ר"מ]											!	◇	ז:
ורבנן?												ז	◇	ז:
לאו ממילא שמעת מינה, דהיכא דידו משגת שקול מיניה?	[רבנן]											!	◇	ז:
היו בידו חמש סלעים ואמר ערכי עלי, וחזר ואמר ערכי עלי, ונתן ארבע לשניה ואחד לראשונה - יצא ידי שתיהן, מ"ט? ב"ח מאוחר שקדם וגבה - מה שגבה גבה, בעידנא דיהיב לשניה משעבד לראשונה, בעידנא דיהיב לראשונה תו לית ליה. נתן ארבע לראשונה ואחת לשניה - ידי שניה יצא, ידי ראשונה לא יצא, כולהו משעבדן לראשונה.	רב אדא בר אהבה:											■	◇	ז: